

som handicaphjælper, fordi kommunen diskriminerer hendes hepatitis B-smittede søn. Dette eksempel er bare endnu et i en lang række af sager. På trods af Sundhedsstyrelsens vejledning, hvori det slås fast, at børn med kronisk hepatitis B kan optages på lige fod med andre børn, bliver disse børn diskrimineret i mange kommuner.

Svar (16/12 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg henviser til mit svar til Folketinget den 9. september 2002 på spørgsmål nr. S 939, stillet af Tove Videbæk (KRF).

Min klare holdning er, at børn med en sygdom, som indebærer en minimal smitterisiko, ikke skal stilles anderledes end andre børn med hensyn til at få en plads i et dagtilbud.

Så vidt jeg er orienteret, er det sjældent, at der sker smitteoverførsel i forbindelse med hepatitis B. Sundhedsstyrelsen har i en vejledning fra juni 2002 anført, at der ikke anbefales særlige sygdomsforebyggende foranstaltninger i daginstitutioner udover almindelig god hygiejne. Desuden henvises der til, at embedslægen kan foretage den konkrete vurdering af, i hvilket omfang vaccination kan anbefales.

Det er forståeligt, at medarbejdere i de kommunale pladsanvisninger og i daginstitutionerne ikke har et indgående kendskab til smitterisiko ved forskellige sygdomme, men det er vigtigt, at oplysninger herom findes og er tilgængelige, når der er brug for dem.

Derfor vil jeg bede Sundhedsstyrelsen om at holde Socialministeriet orienteret om det oplysningsmateriale om hepatitis B, som de er ved at udarbejde til brug for forældre, institutioner og skoler. Jeg ved også, at Kommunernes Landsforening har stillet sig til rådighed for en drøftelse af, hvordan oplysningsmaterialet i videst muligt omfang kan nå ud, hvor der er brug for det.

Indtil dette materiale foreligger kan institutioner m.v. søge råd og vejledning gennem embedslægen, Hepatitisforeningen og Sundhedsstyrelsen.

Spm. nr. S 1099

Til justitsministeren (11/12 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren forklare, hvilke regler der gælder for foretagelse af retsmedicinske obduktioner, herunder hvad retningslinjerne er for hvem der skal betale for sådanne, og hvordan det afgøres, om det er sygehusvæsnet eller politiet, der skal betale for disse?«

Begrundelse

Overlæge Grete Krag Jacobsen har i et indlæg i Dagbladet Politiken, den 11. december 2002 anført, at retsmedicinske obduktioner bør være en samfundsopgave afviklet i offentligt regi og beklager, at en tilsyneladende uklar afgrænsning mellem politiet og sygehusvæsnet omkring betalingen for disse gør, at der er sket et markant fald i antallet af obduktioner.

Svar (18/12 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Supplerende svar (10/1 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der har oplyst følgende:

»Efter ligsynslovens § 10 kan politiet beslutte, at en afdød person skal underkastes retslægelig obduktion.

Retslægelig obduktion skal efter ligsynslovens § 9 foretages i følgende tilfælde:

- når dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, eller muligheden heraf ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan udelukkes, eller obduktion dog skønnes nødvendig for at hindre, at der senere kan opstå mistanke herom,
- når dødsmåden i øvrigt ikke er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed ved det retslægelige ligsyn, eller